olleksin ma enne se järrele möttelnud, siis se pahhandus ei olleks mitte sündinud.

Ó: Wata nenda olled sa isse patto läbbi kül surma kohhut ennese peäle saatnud, agga ei sa woi isse ennast sest häddast lahti peästa.

R: Oh Jesus peästa sinna! sinna olled se öige ärrapeästja, ning olle mulle waese pattusele armolinne.

Ó: Agga eks sa olle mittokord räästoli peält kuulnud, et se liigjominne üks raske awwalik pat on, ning et kurrat selle köie läbbi keigeennamiste teid ma-rahwast-omma pimmedusse rikis kinni peab ja teid hukka sadab

R: Küllab se, armas öppetaja, on kuuldud ka, agga kes ussub sedda, ja kes wottab sedda tähhele panna?

Ó: Noh, wata, sest se, Jummal parrago! tulleb, kui teie Jummala sanna ei pea meles, ning tele südda sest tühhi on, siis se kurri waim keik-suggu kurja him mude umrohto teie süddames kaswatab, ja se läbbi teid hukka sadab.

R: Kül se waenlane üks pettis on, ja meie sü on se ka, et meie wottame tem



Hanso ja Mardi jut, 1739, lk. 68